

Mantilleslør, trist blik og blodrøde læber. Scenen er sat til en påske på spansk fuld af passion og lidelse, konservatisme og tradition. Fotos: Jens Ulrich Pedersen

SPANSK PÅSKE-PASSION

At besøge Medina del Campo er (næsten) som at rejse tilbage til den spanske Middelalder. Her kan man opleve landets ældste påskeoptog, der begyndte i 1411.

JENS ULRICH PEDERSEN, explorerer@jp.dk
Jyllands-Postens udsendte medarbejder

Bum-bum-bum. Trommeslagene sender hule, dunkende ekkoer ud over byen. Det lyder, som om der er kommet liv i kanonerne oppe på middelalderborgen. Så sætter trompeter og horn ind med en sørgmodig fanfare. Et par sækkepiber blander sig i begravelsesstemningen. Og så triller processionen i gang. Hundreder af mænd, kvinder og masser af børn og unge med triste blikke og alvorlige miner, klædt i kjortler, mange af dem med uhyggelige spidshætter, der leder tanken hen på inkquisitionen eller på den amerikanske racistgruppe Ku-Klux-Klan, men som symboliserer ydmygelse til ære for Kristus.

I Spanien er påsken noget særligt, men i Medina del Campo noget helt exceptionelt, for det var her, traditionen med at gå i såkaldte pønitense- eller bodssonings-processioner begyndte for 600 år siden. Og det er disse optog, der er indbegrebet af Semana Santa (påskeugen), således som den kendes i Spanien.

Aktiv munk

Det var den meget aktivt missionerende munk og senere helgen Vicente Ferrer, der i 1411 fik ideen til optogene. Han mente, det var bedre at gennemspille lidelseshistorien frem for kun at prædike den, og at en god katolik ikke kun skulle bekende sine syn-

der, men virkeligt angre dem ved at ydmyge sig og gå i procession.

De første år var deltagelsen sporadisk. Men i 1542 dannedes det første broderskab. I dag er der 20 af dem, og 3.000 mennesker eller knap 15 procent af Medina del Campos 21.500 indbyggere er medlemmer af de religiøse fællesskaber. Bemærkelsesværdigt mange, for her, ligesom i resten af Spanien, er den katolske tro og praksis på retur. Men ikke hos Inmaculada Modróño:

»Dette er katolicismens sjæl. Først lever jeg mig ind i smerten under Kristi pinsler, død og begravelse. Og så føler jeg glæde, når han genopstår.«

Også Carmen Velasco fulgte optogene med våde øjne:

»Jeg må indrømme, at jeg bliver dybt rørt af at se det.«

Da processionen gled forbi Bar Centro Social Catolico Obrero – de katolske arbejderes bar og samlingssted – stak jeg hovedet ind og spurgte, hvad alle de mennesker lavede foran fjernsynet, når der var katolsk lidelseshistorie ude på gaden. Og fik det rappede svar: »Her har vi mere passion for fodbold.«

Nøgen Kristus

Egentlig var det en generalprøve på påskeoptoget, jeg var vidne til. Hvert år afholdes en såkaldt Magna Procession to uger før

påske, og i år har det store samtaleemne været en ny Jesus-figur, som skal deltage i optoget. »Jesus i dødens favntag«, som figuren hedder, viser en splinternøgen Kristus, og da kirken ikke har villet såre følelser, triller den omdiskuterede figur på gaden anstændigt tildækket fornedet. Efter optoget får den nøgne Jesus igen plads på sin sokkel i San Vicente-kulturcentret, og her kan den ses, som kunstneren skabte den.

Processionen snekler sig gennem en kødrand af mennesker. »Brødre« med hætter og »søstre« med kniplingsmantiller i håret, der er sorte langfredag og hvide påske-søndag. Nogle bærer på fakler og lamper, andre på små kors og piske, som de dog ikke længere bruger til at sone bod. Indimellem mister de små børn koncentrationen, men så rettes de ind af forældre eller voksne »brødre«.

To timer senere slutter optoget på byens centrale Plaza Mayor de la Hispanidad med en kort messe, og derefter trækkes de tonstunge »pasos« (figurer eller tableauer), nogle af dem fra det 16. århundrede, tilbage til deres respektive kirker eller klostre.

Dronning i Danmark

Selv om navnet Medina del Campo er arabisk og betyder »byen på landet«, er det svært at opdrive et sted i Spanien, der er mere spansk. Byen var hovedstad i Kastili-